

Antoni Tàpies (Olot , 1923)

Biografia:

Antoni Tàpies fill de l'advocat Josep Tàpies Mestres i de Maria Puig Guerra, durant la seva infància va viure en un ambient cultural obert, propiciat per l'amistat del seu pare amb personalitats de la vida pública catalana. Entre 1926 i 1940 cursà els estudis primaris i secundaris a Barcelona (Col·legi de les monges de Loreto, Escola Alemanya i Escoles Pies). Però entre 1942 i 1943 patí una malaltia amb una llarga convalescència al Sanatori de Puig d'Olena i, posteriorment, a Puigcerdà i La Garriga. Durant 1944 i 1948 alternà els estudis de Dret a la Universitat de Barcelona amb la dedicació a la pintura.

El 1949 exposà a la mostra "Un aspecto de la pintura catalana" (Institut Francès de Barcelona) i a Madrid presenta algunes de les seves obres al Salón de los Once, organitzat per Eugeni d'Ors. El 1951 va fer la primera exposició personal a Barcelona (Galeries Laietanes). Després passà un any a París, becat pel govern francès, on conegué a Picasso. El 1953 viatjà per primer cop a Nova York amb motiu de la seva exposició a la Martha Jackson Gallery i va ser premiat a la Biennal de São Paulo.

El 1956 realitzà la seva primera exposició personal a París (Galerie Stadler), el mateix any Michel Tapié publicà *Antoni Tàpies et l'œuvre complète*, al 1960 Eduardo Cirlot publicà la monografia *Tàpies* i al 1963 juntament amb Brossa, publicà el llibre de bibliòfil *El pà a la barca*. Durant tots aquests anys ha rebut diversos premis i ha estat nomenat doctor honoris causa en diverses universitat d'Espanya i de l'estranger. Al 1983 va rebre la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya.

Durant el 1987 la Fundació Antoni Tàpies signà convenis de col·laboració amb l'Ajuntament de Barcelona –el qual cedeix la Casa Montaner i Simón per a la seva adequació com a museu i centre cultural–, la Generalitat de Catalunya i el Ministerio de Cultura.